

Arrest

nr. 47 748 van 3 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 augustus 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 7 augustus 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 13 augustus 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 12 maart 2010 en op 28 april 2010.

1.3. Op 4 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Rahqul in het district Gizab in de provincie Uruzgan. U bent Hazara en sjiïet. U bent ongeschoold en kunt niet lezen noch schrijven. Uw vader was overbezorgd nadat uw broer ongeveer 15 jaar geleden spoorloos verdween. Sindsdien mocht u niet meer buiten komen van hem. Uw vader kende H.(...) M.(...), die beweerde eveneens een sjiïetische Hazara te zijn en geen familie meer te hebben. Uw vader nam die man op in jullie gezin. Ongeveer een jaar later moest u van uw vader trouwen met H.(...) M.(...), jullie kregen samen een zoontje. Op een dag kwamen mannen bij uw vader langs om te vragen wie die man (H.(...) M.(...)) was en wat hij daar deed. Uw vader antwoordde dat die man uw echtgenoot was. Die mannen begrepen dit niet en vroegen aan uw vader waarom hij zijn dochter met een Tadjiek liet trouwen. Daarna zijn twee neven met geweld komen vragen aan uw man wie hij was en van waar hij kwam. Uw man biechtte op dat hij geen Hazara was, maar dat hij een soennitische Tadjiek was en dat hij uit de provincie Pansjir kwam. Uw vader was kwaad omdat de man gelogen had en een soenniet uit Pansjir bleek te zijn. Hij sloot uw man op in een kamer. Uit schrik om uw zoon te verliezen bij een scheiding, heeft u uw man uit de kamer bevrijd. Uw man sloot hierbij uw moeder, zus en broer op in de kamer waarna hij de geldkoffer van uw vader stukmaakte en al het geld meenam. Samen met uw man en uw zoon bent u richting Pakistan gevlucht om zo naar België te komen waar u op 7 augustus 2009 asiel aanvraagde. Onderweg werd u door de smokkelaar van uw man gescheiden, sindsdien heeft u niets meer van uw man gehoord. In België heeft u beseft dat u niet meer met uw man wilt wonen en dat u hem niet meer wil zien.

U legde ter staving van uw asielaanvraag een pasfoto voor van een man die uw echtgenoot zou zijn.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw regio van herkomst zeer vaag en oppervlakkig zijn gebleken, waardoor het CGVS onmogelijk in staat is om een correct beeld te vormen over uw recente verblijfplaatsen in Afghanistan en waardoor de geloofwaardigheid van uw asielerelaas in grote mate ondermijnd wordt. U bleek immers over diverse zaken niet op de hoogte te zijn, terwijl het zaken betreft waarvan men kan verwachten dat iemand met uw profiel die effectief in uw regio woonde hiervan op de hoogte is. Zo blijkt uit de bijgevoegde informatie dat er in maart 2005 en 2007 zware overstromingen waren in Uruzgan, onder meer in 2005 in uw district, waarbij telkens doden vielen en huizen vernield werden waardoor honderden mensen in de problemen kwamen. Het is dus op zijn minst merkwaardig te noemen dat u van dergelijke overstromingen totaal geen weet heeft (CGVS 28/04/2010 p.2). Ook over de papaverteelt is uw kennis uitermate beperkt, u weet enkel dat er in Uruzgan veel papaverteelt is, maar u weet niet waar precies (CGVS 28/04/2010 p.3). Uw geografische kennis over de dorpen die bij u in de buurt liggen is uitermate beperkt, zo kunt u slechts enkele dorpen opnoemen en wanneer u gevraagd wordt naar Barizar, weet u niet wat dit is (CGVS 28/04/2010 p.3). Dit is nochtans een dorp dat vlakbij uw dorp ligt zoals uit bijgevoegde informatie blijkt. Gezien u verklaart dat u daar uw hele leven gewoond hebt (CGVS 12/03/2010 p.3), kan er toch aangenomen worden dat u dit weet. Ook kon u geen andere districten van Uruzgan opnoemen (CGVS 28/04/2010 p. 3; CGVS 12/03/2010 p. 7). U kent de Afghaanse kalender niet en u weet niet welk jaar het nu is volgens die kalender (CGVS 12/03/2010 p.2). U heeft geen idee van de prijs van rijst, melk of petroleum (CGVS 12/03/2010 p.6) en wanneer er gevraagd wordt om zelf iets te vertellen over Uruzgan of over uw regio, geeft u steeds hetzelfde antwoord, namelijk dat u van uw vader niet buiten mocht sinds de dood van uw broer (CGVS 28/04/2010 p.3). U weet niets over de verkiezingen, noch hoe lang Karzai al aan de macht is, noch wie hiervoor aan de macht was (CGVS 12/03/2010 p.7). Gezien de grote impact van de verkiezingen in 2004 en de hoge verwachtingen die er heersten, na jaren van oorlog en gevechten, kan er toch verwacht worden dat u hier iets over weet, zelfs indien u nooit buitenkwam. U weet dat er Amerikaanse troepen in uw buurt aanwezig zijn, maar u weet niet waar ze precies gekazerneerd zijn (CGVS 12/03/2010 p.7) noch of er misschien ook andere buitenlandse troepen aanwezig zijn (CGVS 28/04/2010 p. 4). U verklaart eerst dat het dichtstbijzijnde ziekenhuis in Nili is, om dan te verklaren dat het geen ziekenhuis is, maar een kliniek (CGVS 28/04/2010 p.3). Wanneer de vraag dan gesteld wordt waar het dichtstbijzijnde ziekenhuis dan is geeft u als antwoord 'in Nili' (CGVS 28/04/2010 p.3). De naam van dit ziekenhuis weet u echter niet en u kent geen andere ziekenhuizen (CGVS 28/04/2010 p.3). Bovendien zou u af en toe naar uw oom in Nili geweest zijn, maar uw beschrijving van de weg ernaartoe is eveneens vaag: behalve zeer algemene geografische kenmerken en huizen kon u niet zeggen wat jullie allemaal passeerden tussen uw dorp en Nili (CGVS 28/04/2010 p. 3). Verder blijkt u soms Afghaanse films te hebben bekeken, toch kon u geen enkele titel of naam van een favoriete acteur

geven (CGVS 28/04/2010 p. 3). Hoewel u de naam van één Afghaanse zender gaf, is het merkwaardig dat u er niet meer kon noemen, aangezien uw oom een schotelantenne had waarmee men gewoonlijk een veeltal aan zenders kan ontvangen. Bovendien is het zeer opvallend dat u tijdens het eerste gehoor geen enkele zender bij naam kon noemen omdat jullie die niet hadden (CGVS 12/03/2010 p. 7). Dit doet dan ook ernstig vermoeden dat uw kennis ingestudeerd is.

Uw kennis over lokale commandanten is beperkt, u beweert weliswaar dat S(...) H(...) de vorige politiechef van Rahqul was en dat hij vermoord werd, maar verdere informatie over hem of wie zijn opvolger was, weet u niet (CGVS 12/03/2010 p.7). U kan dit incident ook niet concreter in de tijd situeren dan een paar jaar geleden en u kon geen andere recente veiligheidsincidenten vermelden. U noemde de namen van enkele volgens u bekende taliban, mullah J(...) en mullah A(...), maar meer kon u over hen niet zeggen (CGVS 12/03/2010 p. 7; CGVS 28/04/2010 p. 3). U wist zelfs niet of zij uit uw provincie waren. Het is hoe dan ook merkwaardig dat u hun namen kan geven, aangezien u zelf beweerde uw oom en vader één keer over hen hebben horen spreken (CGVS 28/04/2010 p. 3).

Over uw reisweg blijft u eveneens vaag en onduidelijk. Zo verklaart u dat u eerst twee weken in Pakistan gebleven bent en dan 15 of 18 dagen onderweg was (CGVS 12/03/2010 p. 5 en CGVS 28/04/2010 p.4). Wanneer u vertrokken bent weet u niet meer, u weet niet meer in welke maand of in welk seizoen, u weet enkel dat het goed weer was, niet te warm en ook niet te koud (CGVS 12/03/2010 p. 5 en CGVS 28/04/2010 p.4). Op de vraag hoe het komt dat u niet weet in welk seizoen u bent vertrokken, maar dat u wel weet hoeveel dagen u onderweg was, antwoordt u plots dat er een vrouw bij u was die u dit vertelde (CGVS 28/04/2010 p.4). U verklaarde dat u uw man hielp ontsnappen omdat u schrik had dat u anders, bij een scheiding, uw zoon zou kwijt raken (CGVS 12/03/2010 p.8). In het tweede interview verklaarde u echter dat u uw man bevrijd hebt omdat uw vader uw man ging vermoorden (CGVS 28/04/2010 p.5). U gaf dus tijdens het eerste gehoor een andere reden op voor uw handelen. Deze zaken komen uw geloofwaardigheid niet ten goede. Bovendien is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u eerst besluit om samen met uw man te vluchten, wat zware gevolgen voor u heeft aangezien u hierdoor problemen met uw familie kan verwachten, om nadien in België te beslissen dat u niet meer met uw man wil wonen. Het is verder in de Afghaanse context zeer merkwaardig dat uw vader sowieso deze man als huwelijkskandidaat voor zijn dochter zou kiezen, gezien het feit dat hij geen familie zou hebben gehad, en duidelijk een minder goeie partij voor u was aangezien uw vader hem diende op te vangen en werk verschaffen (CGVS 12/03/2010 p. 8-9). Er kan worden gesteld dat uw vader een geschiktere huwelijkskandidaat zal hebben gezocht voor zijn dochter. U kon echter niet verduidelijken waarom uw vader u precies aan deze man uithuwelijkte of waarom hij hem een goeie partij vond (CGVS 28/04/2010 p. 4). Er kan gezien bovenstaande vaststellingen geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een pasfoto van uw man voor, die foto is echter niet in staat om uw recente afkomst en beweerde problemen in Afghanistan te bewijzen. In ieder geval toont u middels een pasfoto niet aan dat deze man uw echtgenoot was. Op de foto kan men trouwens zien dat de gelaatstreken die zo typerend zijn voor de meeste Hazara's, bij uw man ontbreken, waardoor u wellicht kon vermoeden dat hij geen Hazara was.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Immers, door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen inzake uw recent verblijf en recente afkomst uit Afghanistan stelt u het CGVS in de onmogelijkheid zich een correct en duidelijk beeld te vormen van uw profiel, uw verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom u deze plaats(en) verlaten heeft. Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en uw eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Sinds decennia leven immers miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai, India of elders in Afghanistan en hebben er een reëel alternatief ontwikkeld. Voor de asielinstanties is het van belang om te kunnen vaststellen of de betrokken kandidaat-vluchteling tot recent in Afghanistan woonde dan wel of hij sinds lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land verbleef. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden, opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is en of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon bovendien door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op

zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de werkelijke nood tot bescherming van deze persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing niet wordt gedragen door deugdelijke motieven en onderneemt zij een poging om een aantal motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Zij betoogt dat haar gebrekkige kennis over Afghanistan te wijten is aan het feit dat zij, sinds de verdwijning van haar broer, het huis amper mocht verlaten en zij ongeschoold is. Omwille van de moeilijke omstandigheden waarin zij is moeten vluchten, herinnert zij zich ook weinig over haar reisweg. Tot slot benadrukt verzoekster dat haar verklaringen over de motieven waarom zij haar man heeft bevrijd niet tegenstrijdig zijn, maar elkaar aanvullen. Zij heeft haar man namelijk bevrijd uit angst om bij een scheiding haar zoon te verliezen maar tevens uit angst dat haar vader haar man anders zou kunnen vermoorden.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) haar verklaringen over haar regio van herkomst zeer vaag en oppervlakkig zijn, waardoor het CGVS onmogelijk in staat is om een correct beeld te vormen over haar recente verblijfplaatsen in Afghanistan en waardoor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas in grote mate ondermijnd wordt, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) zij de Afghaanse kalender niet kent, geen idee heeft van de prijs van rijst, melk of petroleum, niets weet over de verkiezingen, noch hoe lang Karzai al aan de macht is, noch wie hiervoor aan de macht was, zij niet weet waar de Amerikaanse troepen gekazerneerd zijn noch of er misschien ook andere buitenlandse troepen aanwezig zijn, haar verklaringen over het dichtstbijzijnde ziekenhuis vaag en geenszins eenduidig zijn, ook haar kennis over lokale commandanten beperkt is en zij geen recente veiligheidsincidenten kan vermelden, (iii) zij over haar reisweg eveneens vaag en onduidelijk blijft en zelfs niet kan verduidelijken in welk seizoen zij vertrokken is, (iv) haar verklaringen over de reden waarom zij haar man hielp ontsnappen niet eensluidend zijn, (v) het bevreemdend te noemen is dat zij eerst besluit om samen met haar man te vluchten, wat zware gevolgen voor haar heeft aangezien zij hierdoor problemen met haar familie kan verwachten, om nadien in België te beslissen dat zij niet meer met haar man wil wonen, (vi) het in de Afghaanse context zeer merkwaardig is dat haar vader sowieso deze man als huwelijkskandidaat voor zijn dochter zou kiezen, daar deze man duidelijk een minder goede partij was aangezien haar vader hem diende op te vangen en werk te verschaffen, (vii) de door haar neergelegde pasfoto van haar man niet vermag haar recente afkomst en beweerdde problemen in Afghanistan te bewijzen en zij middels een pasfoto overigens niet aantoonde dat deze man haar echtgenoot was en (viii) zij door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen inzake haar recent verblijf en recente afkomst uit Afghanistan, het CGVS in de onmogelijkheid stelt zich een correct beeld te vormen van haar profiel, haar verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, haar eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom zij deze plaats(en) verlaten heeft waardoor zij het de asielinstanties onmogelijk maakt om tot een correcte inschatting te komen van haar nood aan subsidiaire bescherming.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift beperkt tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, waarmee zij echter niet vermag de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Zo tracht zij haar uiterst beperkte kennis over Afghanistan te vergoelijken door het feit dat zij haar woning amper mocht verlaten en ongeschoold is, uitleg die geenszins kan overtuigen. Immers, zelfs van een persoon met een geringe opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met de beweerdde regio van afkomst. Het gebrek aan scholing noch het feit dat verzoekster sterk zou zijn beschermd door haar vader kunnen een afdoende verklaring bieden voor haar manifest gebrek aan kennis over Afghanistan in het algemeen en Uruzgan in het bijzonder. Na lezing van het gehoorverslag dient de Raad immers vast te stellen dat verzoeksters kennis van haar beweerdde land van herkomst zelfs het elementaire niveau niet bereikt. Zo heeft zij totaal geen weet van de zware overstromingen, onder meer in haar district, die in 2005 en 2007 Uruzgan teisterden en waarbij telkens doden vielen en huizen vernield werden waardoor honderden mensen in de problemen kwamen, is zij niet vertrouwd met de Afghaanse kalender, heeft zij geen idee van de prijs van rijst of melk, kan zij niets vertellen over de verkiezingen en is zij niet in staat om recente

veiligheidsincidenten op te noemen. De Raad is van oordeel dat de kennis waarnaar gepeild werd in het gehoor van feitelijke en praktische aard is, en dermate voor de hand liggend is dat de vragen in kwestie zelfs door een ongeschoold persoon met een geïsoleerd profiel zouden kunnen worden beantwoord, veronderstellend dat zij daadwerkelijk uit de streek in kwestie afkomstig is. Daar verzoekster basiskennis over het dagelijkse leven in haar beweerde streek van herkomst ontbeert, concludeert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat zij haar afkomst uit Uruzgan, Afghanistan niet aannemelijk maakt.

2.4. Voorts wordt in de bestreden beslissing aangehaald dat verzoekster uitermate vaag blijft over haar reisweg, vaststelling die eveneens een negatieve indicatie inhoudt voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Naast de identiteit, die verzoekster overigens evenmin aantoon, vormt de reisweg een essentieel element in de asielprocedure. Verzoekster kan echter niet meer verduidelijken dan dat zij eerst twee weken in Pakistan verbleef en zij daarna 15 of 18 dagen onderweg is geweest. Zij kan echter niet preciseren wanneer zij haar land van herkomst heeft verlaten en weet zelfs niet in welke maand of in welk seizoen zij is vertrokken. Waar verzoekster deze onwetendheid wijt aan de 'omstandigheden waarin zij heeft moeten vluchten', slaagt zij er niet in een plausibele verklaring te bieden voor de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband.

2.5. Ook wat de motieven waarom zij haar echtgenoot heeft bevrijd, stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vast dat verzoekster tijdens haar opeenvolgende gehoren niet dezelfde verantwoording gaf voor haar handelen. Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, verklaarde verzoekster naar aanleiding van haar eerste gehoor dat zij haar man hielp ontsnappen omdat zij schrik had dat zij anders, in geval van echtscheiding, haar zoon zou kwijtraken. In het tweede interview stelde zij daarentegen dat zij haar man bevrijd had omdat haar vader hem ging vermoorden. Zo verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat er zich op dat ogenblik van alles afspeelde in haar hoofd, benadrukt de Raad dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat zij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor haar vlucht uit haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De vrijlating van haar echtgenoot en de daaropvolgende vlucht samen met hem, ondanks zijn leugens over zijn afkomst, vormen de kern van verzoeksters vluchtrelaas zodat kan worden verwacht dat zij hieromtrent eenduidige verklaringen aflegt. Een vrees voor een echtscheiding en hiermee samenhangend de scheiding van haar kind kan bezwaarlijk worden gelijkgesteld met een vrees dat haar vader haar echtgenoot zou vermoorden. Het is aan verzoekster om aannemelijk te maken waarom zij in het conflict tussen haar familie en haar echtgenoot resoluut de zijde van haar echtgenoot koos, wat zware gevolgen voor haar heeft aangezien zij hierdoor problemen met haar familie kan verwachten, om vervolgens, na haar aankomst in België, te besluiten dat zij niet langer bij hem wil zijn. Zij laat echter tot op heden na hiervoor een aanvaardbare verklaring te bieden. Evenmin gaat zij in het verzoekschrift in op de overweging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het in de Afghaanse context zeer merkwaardig is dat haar vader sowieso deze man als huwelijkskandidaat voor zijn dochter zou kiezen, daar deze man duidelijk een minder goede partij was aangezien haar vader hem diende op te vangen en werk te verschaffen. Deze motivering blijft derhalve staande en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt. Overigens is het ongeloofwaardig dat verzoeksters vader, die zelf ook Hazara is, niet zou opmerken of de huwelijkskandidaat van zijn dochter al dan niet Hazara is, indien hij dat zo belangrijk acht.

2.6. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar neergelegde pasfoto van haar man niet betwist, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze foto niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden feiten.

2.7. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten cohe-

rent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, maakt verzoekster haar beweerde afkomst uit Uruzgan, Afghanistan niet aannemelijk en kan niet het minste geloof worden gehecht aan haar asielrelaas zodat er geen reden is om dit relaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont derhalve evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vaststelling dat verzoekster haar identiteit niet aantoont, en zij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de Uruzgan/Afghanistan kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Het enig middel is ongegrond. De motivering van de bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS